

Evangelí: En un principi s'utilitzava el terme evangeli per designar la recompensa que rebia un missatger, després va usar-se per designar les ofrenes que s'oferien als deus per una bona notícia rebuda. Els cristians la van adquirir per referir-se a una notícia que produïa una gran alegria a qui la rebia i que calia que fos anunciada. Ara, Evangeli vol dir el conjunt de relats que parlen de la Bona Notícia cristiana. L'objectiu principal dels quatre evangelis és donar a conèixer als lectors/oïdors el missatge, la vida i l'obra de Jesús de Natzaret, el Messies, el Ressuscitat i moure'ls a viure d'acord als seus ensenyaments

1. Quan apareixen les dones en l' evangeli i per què?
2. Qui són les dones que apareixen en els relats de la passió, mort i resurrecció?
4. Podem afirmar que les dones eren també deixebles de Jesús com els dotze?
5. Què vol dir ser deixeble?
6. Qui anuncia què a qui?

LLEGIR MATEU 28, 1-10

Mt 28,1: Com a la majoria dels evangelis les dones a Mt només apareixen en el moment de la creu i ara, quan s'esdevindrà la resurrecció. Com tots els evangelis, Mt ens narra l'activitat de les dones passat el repòs del dissabte. Hem de recordar que el dissabte és, per als jueus, el dia de celebració de l'acció de Déu. Mateu ens parla de l'altra Maria; es tracta de Maria la mare de Jaume i Josep (27, 56.61). Pel que fa a les visites al sepulcre, els antics consideraven que estar tres dies dins del sepulcre era temps suficient per considerar morta la persona.

28,2: Pel que fa als terratrèmols, és un element clàssic de les manifestacions divines. L'àngel és per als jueus presència de Déu (AT) o missatger de Déu (1, 20).

28,3: Els vestits de l'àngel ens recorden els de la transfiguració de Jesús (17,2).

28,4-7: El missatge de l'àngel a les dones és clar: **“No tingueu por vosaltres”**. Mt amb aquesta frase ens fa posar atenció en l'actitud dels guardes. Ells no seran testimonis i, per tant, els fa quedar “com morts de por”. Elles en canvi han de ser TESTIMONIS i ANUNCIADORES de la resurrecció i per això no poden tenir por i els dóna aquest primer missatge. Però aquesta por primera a l'àngel és una por irracional a un ésser sobrenatural que es presenta enmig d'elles. L'àngel sap el motiu de l'anada de les dones al sepulcre. Mt ens reafirma que sense creu no hi ha resurrecció (crucificat-ressuscitat). L'àngel dóna ordre a les dones d'entrar al sepulcre per tal que puguin dir que han vist que el cos del Senyor no hi era. Ara bé, això no serà suficient per afirmar que ha ressuscitat. Amb les seves paraules l'àngel fa recordar a les dones allò que havia dit Jesús que passaria quan ell fos mort (26,32).

28,8: Les dones després de rebre el missatge de l'àngel se'n van immediatament però tenen un sentiment ambivalent. D'una banda torna a aparèixer la por. Aquesta por ja no és a l'àngel, ja que els ha dit de no tenir por, i ja no estan en la seva presència. **És doncs por a la missió.** Les dones tenen por, reserves al fet d'haver de complir una missió que els pot portar “persecucions, dolor,... creu”. D'una altra banda, ens diu l'Evangeli que les dones sentien una gran alegria. Per què? Elles des d'un primer moment volien veure Jesús. Ara saben que ha ressuscitat i que, per tant, el podran veure si compleixen la missió d'anunciar als 12 el que els ha dit l'àngel, i van a Galilea.

28,9: L'evangeli ens explica que, tant bon punt les dones estan caminant, **Jesús els surt al pas**, se'ls apareix i les “saluda”. En la versió grega trobem una expressió que es tradueix per “vet aquí que”. Ens indica que hi ha un fet especial que portarà sorpresa al lector. Després d'això, trobem un verb que només fa servir Mt: “sortir a l'encontre” (ipantao). Generalment en les aparicions es fa servir el verb “ser vist” que indica la perspectiva de qui veu, mentre que sortir a l'encontre indica la perspectiva de Jesús, **és ell qui les surt a trobar** (Sv 6,12-16). Després, Jesús les saluda. Aquesta salutació, no és una salutació “hola què tal” sinó que el grec fa servir l'expressió “jaireté”, un imperatiu present que hauríem de traduir per “continueu alegrant-vos” (Mt 5, 12). Seguidament ens diu el text que les dones **se li acostaren, se li abraçaren** als peus **i l'adoraren**. El verbs principals d'aquesta acció de les dones són els dos últims. Quan es refereix a l'abraçada de les dones, la versió grega fa servir un verb que significa “agafar fort” que implica violència. **Les dones l'aferren fort**, l'abracen amb vehemència. Han patit molt i, quan el retroben, no el volen deixar anar. És per això que Jesús en el següent verset les re-orienta a la seva missió. Pel que fa a l'adoració, les dones ens recorden amb el seu gest que Jesús és el Messies veritable, però un Messies que només el trobem si passa per la creu i la resurrecció.

28,10: **Jesús** després de saludar-les **els dóna de nou la missió**. L'emoció de veure'l pot fer que les dones s'oblidin de la missió. Si elles havien començat a anar a anunciar als deixebles és perquè se'ls havia dit que allà el trobarien. Si ara ja l'havien vist podien repensar-se la missió, per això ell els recorda el que han de fer. El missatge de Jesús i de l'àngel pot semblar molt igual però, si els mirem de prop, veiem que hi ha algunes diferències. Per començar no és el mateix que et parli un àngel o que ho faci Jesús ressuscitat. En segon lloc, Jesús a diferència de l'àngel, parla en temps present mentre que l'àngel ho fa en 3ª persona. Pel que fa a la por, Jesús els diu: “deixeu de tenir por”. Per tant, tornem a veure la por a la missió. (Mt 10, 26-30). La missió de Déu sempre fa por perquè xoca amb la raó humana. Ens fa sortir de les nostres comoditats per anar a l'encontre de l'altre (14, 27; 17, 7). També veiem que Jesús ja no parla de deixebles, com feia l'àngel, sinó de germans. Ara bé, els deixebles esdevindran germans quan facin la voluntat de Déu-Pare (12, 46-50; 26, 42). En relació al verb “aneu” hauríem de traduir per la perífrasi “continueu anant”. El moviment, l'anunci no pot quedar aquí, cal que s'escampi. A més a més, no fa servir el verb “dir” sinó el verb “anunciar” (Apangelo). Aquest text ens recorda Jn 20,17. La relació amb Jesús ressuscitat ens canvia, no es pot viure com abans. Abans la relació amb Jesús passava per la seva humanitat, ara cal trobar-lo en els germans, cal anunciar la Bona Nova arreu. Jesús no es presenta a les dones perquè siguin felices, sinó perquè cal que elles portin una acció a terme.